

[Christmas Møller.]

som nu er ved at slutte, maatte være præget, og ogsaa har været præget, af to Valg, kan jeg sige, har været præget af det Valg, der fandt Sted den 22. Oktober, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kaldte for en overvældende Valgsejr — og det ærede Medlem ved, at jeg ikke vil modsige ham, naar han siger, at Sejren var stor —, og ogsaa maatte være præget af det Valg, der kommer, det Landstingsvalg, der skal finde Sted, efter hvad Statsministeren har meddelt os, til September Maaned, og at den nu siddende Rigsdag naturligvis i mange Henseender, saaledes som Flertallet er — forskelligt i de to Ting —, maatte tage Hensyn dels til Valgsejren og dels til den Kendsgerning, at Vælgerne, efter at de havde set, hvorledes Valgsejren blev udnyttet, i Løbet af kort Tid vilde blive spurgt om deres Standpunkt til Systemet.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch beklagede sig saa stærkt over, at Regeringens Forslag var slaaet i Stykker — var slaaet i Stykker, sagde det ærede Medlem, til det ukendelige, og han udtalte, at Rigsdagen mest mindede om den Forlystelsesanstalt i Tivoli, hvor man slaar Tallerkener i Stykker. Jeg kommer der ikke, men det ærede Medlem har altsaa Erfaringer i saa Henseende, men saa meget ved jeg i hvert Fald, at Tallerkenerne i den Butik er netop lavet til at blive slaaet i Stykker. Man kunde maaske derfor, hvis man vil drage den Sammenligning, som det ærede Medlem gjorde, sige det paa den Maade, at en Lighed er der utvivlsomt mellem den højtærede Regeringens Forslag og det ærede Medlems Tallerkener. Naar det ærede Medlem beklager sig, saaledes som han gjorde, over, at vi havde taget Stilling, efter hvad vi mente var rigtigt, havde ændret Lovforslag til det ukendelige, saa maa jeg virkelig have Lov til at sige til det ærede Medlem: Hvorledes stemmer det ærede Medlem og hans Parti i Landstinget, hvad er hans Synspunkter med Hensyn til Landstingets Afstemning?

Nu er det saa længe siden; snart 7 Aar har de ærede Partier haft Regeringsflertallet i Folketinget, men længere er det dog ikke siden, end at jeg husker 1928-Landstingsvalget, hvor den højtærede Statsminister blev spurgt, hvorledes man vilde stille sig efter et Landstingsvalg, hvor man fik Flertallet, om man vilde gaa imod Folketinget eller ikke, og den højtærede Statsminister sagde: „Vi Socialdemokrater stemmer altid efter vor Overbevisning.“ Er det ændret? Er det lavet om? Derfor afviser jeg med næsten

allerhøjeste Begrundelse det ærede Medlems Kritik af mit Partis Stilling.

Men den Omstændighed, at den nuværende Rigsdags Arbejde har maattet ses imellem, som jeg sagde det, to Valg, Valget, der har været, og Valget, der kommer, bevirker med næsten Naturnødvendighed, at man har maattet dele, og vi for vort Vedkommende ogsaa har delt, selve det Arbejde, der skulde gøres, i to skarpt afgrænsede Dele. Vi har sagt: Det Stof, der blev forelagt fra den høje Regerings Side for os, kunde deles i Opgaver, som skulde løses og løses straks; og Opgaver, som i hvert Fald kunde vente eller bedre kunde vente.

Og spørger man mig nu, om den høje Regering har haft en Rigsdag, som har været uvillig stemt til at løse de Opgaver, som Tiden krævede, svarer jeg: Nej. Det ærede Medlem Hr. Krag vendte sig medganske særlig Styrke mod Valutacentralen og dens Stilling. Jeg skal komme til den; jeg kunde maaske blot i Forbigaaende have Lov til at sige til det ærede Medlem, at er han end ikke Ophav, saa er han dog Ophavets Efterfølger; og angaaende Spørgsmaalet om Valutacentralen og den Stilling, vi dér indtog, kan man ikke sige andet, end at mit Parti klart og utvetydigt gav Udtryk for en Vilje til at bøje sig for Valgdagen. Vi bøjede os, gav Regeringen Valutaloven. Jeg fortryder det ikke, jeg mener, det var rigtigt, selv om jeg mener, at Valutalovsvejen ikke fortsat er Vejen i Danmark. Og saa indtrængende, som jeg kan det, siger jeg til den høje Regering, om den ikke vil undersøge, om Valutaloven og Valutacentralsystemet — som er et System, der kan bruges et Aar eller to —, om det, naar de, man handler med, opdager, at de næsten kan spille paa dette Instrument bedre end vi selv, i det lange Løb er Systemet at bruge. Jeg siger det kun som en alvorlig ment Henstilling til Regeringen om at tage under den nøjeste Overvejelse, om Stillingen ikke er den, at Forhandlingerne med Tyskland, at det, der allerede er sket med England, har vist, at Valutacentralen for danske Interesser kan være et tveægget Sværd.

Regeringen har faaet en ny Banklov med Medvirken fra vor Side. Jeg fremhæver dette som et positivt Resultat af stor Betydning for Landets Økonomi. Ro og Fred kan nu herske paa dette Omraade, og jeg siger til Regeringen, at den Regering, som satte sin mangeaarige fremragende Tilidsmand, den tidligere Finansminister, ind som Bankens Hovedleder og nu vel som den kongevalgte Nationalbankdirektør, maa ogsaa i dette Skridt fra vor Side se en Er-